

STOWARZYSZENIE ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH w STANIE SPOCZYNKU i REZERWY oraz ICH RODZIN

Warszawa, dn. 14 lipca 2016 roku

Pan Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu RP

Stowarzyszenie

Żołnierzy Zawodowych

w Stanie Spoczynku i Rezerwy

oraz Ich Rodzin

adres do korespondencji w stopce

Panie Marszałku Sejmu

Stowarzyszenie Żołnierzy Zawodowych w Stanie Spoczynku i Rezerwy oraz Ich Rodzin składa wniosek do Pana Marszałka o sprostowanie tekstu jednolitego ustawy z 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin z 18 stycznia 2002 r. (Dz.U.2002.108) w związku z ust.1 obwieszczenia Marszałka Sejmu z 18 stycznia 2002 r. ostatnia część zdania po przecinku „z uwzględnieniem zmian wprowadzonych”.

Tekst jednolity dokonał zmiany, która nie została wprowadzona do obiegu prawnego, a dotyczy usunięcia z obiegu prawnego art. 6 ust.1-3 w następującym brzmieniu:

Art. 6. 1. Emerytury i renty podlegają waloryzacji w takim samym stopniu i terminie, w jakim następuje wzrost uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych pozostających w służbie i zajmujących analogiczne stanowiska.

2. Waloryzacje emerytur i rent przeprowadza się nie później niż w ciągu trzech miesięcy od wprowadzenia zmian w uposażeniu zasadniczym żołnierzy zawodowych.

3. Minister Obrony Narodowej określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady waloryzacji emerytur i rent.

Wskazany tekst jednolity wojskowej ustawy emerytalnej zawierał tylko art. 6 w następującym brzmieniu:

Art. 6. Emerytury i renty podlegają waloryzacji na zasadach i w terminach przewidzianych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przepis opublikowany w tekście jednolitym dotyczył tylko żołnierzy, którzy podjęli służbę po 1 stycznia 1999 r., co wynikało z art. 6 ust. 3 ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych w pierwotnym jego brzmieniu (Dz.U.1998.887) w związku z art. 1 ust. 2 ustawy z FUS w związku z § 16 ust.1 Zasad Techniki Prawodawczej (ZTP) ostatnia część zdania (M.P.1991.310), art. 1 ust. 1 oraz art. 186 ust. 2 pkt 1 ustawy z FUS w związku z § 2 ust.1-3 ZTP (M.P.1991.310), wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 22 czerwca 1999 r., sygn. akt K 5/99.

Przywołane powyżej przepisy zachowały w obiegu prawnym art. 6 ust. 1-3 ustawy z 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, który został usunięty z obiegu prawnego bezprawnymi decyzjami polityków.

Przepisy ZTP z ówczesnego czasu brzmiały następująco:

§ 2. 1. Ustawa powinna dokładnie określać stosunki, jakie reguluje, oraz podmioty, się odnosi (zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy.

2. W ustawie nie należy zamieszczać przepisów, które normowałyby sprawy wykraczające poza wyznaczony przez nią zakres przedmiotowy lub podmiotowy.

3. Ustawa nie może zmieniać lub uchylać przepisów normujących sprawy, które nie należą do jej zakresu przedmiotowego lub podmiotowego albo się z nimi nie wiążą.

§ 16. 1. W przepisach merytorycznych wydziela się przepisy ogólne, określające zakres przedmiotowy i podmiotowy stosunków regulowanych ustawą lub wyłączających spod jej regulacji

Sprostowania dokonuje organ, który ogłosił tekst jednolity na podstawie art. 18 ust.1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. (Dz.U.2000.718) w związku, z art. 16 ust.1 zdanie pierwsze powołanej ustawy.

Art. 18. 1. Błędy w tekście jednolitym aktu prawnego polegające na niezgodności między jego tekstem wydrukowanym w dzienniku urzędowym a tekstem aktu uwzględniającym wszystkie zmiany dokonane do czasu ogłoszenia tekstu jednolitego prostuje się w formie obwieszczenia.

2. Sprostowania błędu w tekście jednolitym aktu prawnego dokonuje organ, który ogłosił tekst jednolity. Przepis art. 17 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Usunięcie **art. 6 ust. 1-3** z tekstu jednolitego wojskowej ustawy emerytalnej w 2002 roku zostało dokonane w znowie urzędniczej i za aprobatą osób piastujących najwyższe stanowiska państwowe.

Należy wskazać, że:

- 1. art. 1 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych, jako przepis podmiotowy, nie odnosił się do żołnierzy zawodowych, którzy pobierali świadczenia emerytalno-rentowe. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej był zakaz norowania spraw wykraczający poza zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy.**
- 2. Art. 1 ust. 2 ustawy z FUS był przepisem wyłączającym z regulacji ustawą z FUS i pozostawił wszystkie dotychczasowe przepisy ustawy z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin w niezmienionym brzmieniu dla podmiotów tam wymienionych.**

Przepis **art. 1 ust. 2** brzmiał:

2. Warunki nabywania prawa do emerytury i rent oraz innych świadczeń przysługujących z tytułu pobierania emerytury lub renty, a także zasady ustalania wysokości tych świadczeń dla:

1) żołnierzy zawodowych,

2) funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Służby Więziennej i Państwowej Straży Pożarnej,

którzy w dniu wejścia w życie ustawy pozostawali w służbie oraz dla członków ich rodzin, określają przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób.

3. **Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 22 czerwca 1999 r. sygn. akt K 5/99, który uznał art. 1 ust. 2 ustawy z FUS za zgodny z art. 2 Konstytucji RP. Przepis ten był przepisem wyłączającym, a nie włączającym do ustawy z FUS.**

W przedmiotowej sprawie nie ma znaczenia, kto zaskarżył przepis do Trybunału Konstytucyjnego. Ważna jest sentencja wyroku sic! **Art.401¹** k.p.c.

4. **Art. 186 ust. 2 pkt 1 ustawy z FUS - przepis ten jest przepisem intertemporalnym i brzmi następująco:**

2.Przepisy ustawy stosuje się do wniosków o świadczenia zgłoszonych:

1) począwszy od dnia wejścia w życie ustawy,

a zgodnie z uzasadnieniem do wyroku TK sygn. akt **K18/99** należy go rozumieć w taki oto sposób:

Art. 186 ust. 2 pkt 1 ustawy nakazuje stosowanie przepisów ustawy do wniosków zgłoszonych od dnia wejścia w życie ustawy.

Takimi przepisami ustawy z FUS są:

- Art. 88-94 - przepisy o waloryzacji,
- Art. 159 pkt 1 - przepis zmieniający art. 6 wojskowej ustawy emerytalnej,
- Art. 196 - data wejścia w życie ustawy.

Należy wskazać, że art. 186 ust. 2 pkt 1 ustawy z FUS w brzmieniu uchwalonym przez Sejm nie był w projekcie rządowym (art. 168 pkt.1-2 projektu rządowego).

Zgodnie z § 5 ust. 1 ZTP (M.P.1991.310) *w ustawie należy posługiwać się poprawnymi wyrażeniami językowymi (określeniami) w ich podstawowym i powszechnie przyjętym znaczeniu.*

Użyte zwroty w języku polskim nie dają prawa do dokonywania interpretacji niezgodnej z treścią przepisu. Przepis mówi o wszystkich, bez wyjątku!, przepisach ustawy.

Analogia występuje w wyroku TK z 11 lipca 2000 r., sygn. akt K 30/99 oraz w uchwale Sądu Najwyższego z 21 kwietnia 1999 r., sygn. akt III ZP 6/99. W uchwale Sądu Najwyższego 7 sędziów określiło, co prawda we własnej sprawie rodzinnej, stany prawne jako skutek regulacji ustawy z FUS, ale odnoszą się one również do pozostałych świadczeniobiorców. Wskazane stany prawne nie mogą być inne dla rodzin sędziów i prokuratorów wojskowych, a inne dla pozostałych żołnierzy i ich rodzin, bo naruszałoby to art. 32 Konstytucji.

Według art. 186 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ten akt prawny, a więc i jego art. 152, ma zastosowanie do wniosków o świadczenia zgłoszonych od 1 stycznia 1999 r. A contrario - nie ma zastosowania do wniosków zgłoszonych przed tą datą. Od tej zasadniczej regulacji jest wyjątek - ustawa ma zastosowanie do wniosków o świadczenia zgłoszonych przed 1 stycznia 1999 r. jeżeli choćby jeden z warunków do uzyskania prawa do świadczenia został spełniony poczynając od 1 stycznia 1999 r. (art. 186 ust. 2 pkt 2). Przepis ten może dotyczyć także rodzinnego uposażenia sędziowskiego. Stanie się tak, gdy śmierć sędziego nastąpiła przed 1 stycznia 1999 r., uprawniony do świadczenia członek rodziny zmarłego (np. małżonek) zgłosił o nie wniosek przed tą datą, ale warunki do przyznania świadczenia spełnił po tej dacie (np. wdowa ukończy 50 lat lub stanie się niezdolną do pracy)(...)

(...)Co do zasady, nowe przepisy nie mają zastosowania do rent rodzinnych, do których prawo powstało przed 1 stycznia 1999 r. Chyba, że wniosek o rentę, do której prawo powstało przed wejściem ustawy w życie zostanie złożony po tej dacie.

Art. 186 ustawy, inaczej niż art. 180, ma zastosowanie do uposażeń sędziowskich. W praktyce mogą wystąpić różne stany faktyczne wymagające oceny i kwalifikacji z uwzględnieniem tego przepisu.

Dotychczasowe przepisy będą stosowane, gdy:

a) nabycie prawa do uposażenia, wniosek o świadczenie i ustalenie prawa do świadczenia nastąpiły przed 1 stycznia 1999 r.

albo, jeżeli

b) prawo do świadczenia powstało i wniosek o nie został złożony przed 1 stycznia 1999 r., a ustalenie prawa nastąpiło po 1 stycznia 1999 r.

Nowe przepisy znajdują zastosowanie, jeżeli:

a) prawo do uposażenia powstało przed 1 stycznia 1999 r., wniosek o świadczenie został złożony i świadczenie przyznane po 1 stycznia 1999 r.,

b) nabycie prawa do uposażenia, wniosek o świadczenie i jego przyznanie zdarzyły się po 1 stycznia 1999 r.,

c) prawo do uposażenia powstało po 1 stycznia 1999 r., wniosek o świadczenie zgłoszono przed 1 stycznia 1999 r., przyznano świadczenie po 1 stycznia 1999 r.

Regulacja odnosząc się do osób, które spełniły warunki do nabycia prawa do świadczenia rodzinnego przed dniem 1 stycznia 1999 r., lecz nie złożyły wniosku o jego przyznanie przed tą datą wymaga oceny w aspekcie jej zgodności z konstytucyjną zasadą zachowania praw słusznie nabytych. W kwestii tej winien wypowiedzieć się wiążąco Trybunał Konstytucyjny.

Obwieszczenie Marszałka Sejmu z 18 stycznia 2002 roku o tekście jednolitym ustawy z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin został ogłoszony z naruszeniem art. 190 ust.1 - gdyż zadaje kłam wyrokowi TK sygn. akt K 5/99 (Orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są

ostateczne), w związku z art. 2 - (**Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej**) i art. 7 - (**Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa**), Konstytucji RP. W ostateczności wyrok TK sygn. akt K 5/99 został przez urzędników zlekceważony, naruszony w znowie i porozumieniu poprzez obejście prawa w celu kradzieży ekonomicznych praw własności do godziwego życia, jakie Państwo ustaliło w 1993 roku w umowie społecznej.

Potwierdzenie, że sprawy waloryzacyjne pozostały niezmienione jest w wypowiedzi przedstawiciela rządu na posiedzeniu komisji obrony narodowej:

Biuletyn nr 690/III z 16 lipca 1998 r.

Komisja Obrony Narodowej /nr 15/

Wypowiedź sekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Socjalnej Ewy Lewickiej

Nie wiem, czy mają państwo świadomość, że Komisja Nadzwyczajna, która rozpatruje projekty obu ustaw podjęła już pewne decyzje. Chyba o tych decyzjach warto było powiedzieć na samym początku. Komisja postanowiła w głosowaniu już na początku swoich prac, że do nowego, powszechnego systemu emerytalnego wejdą tylko ci przedstawiciele służb mundurowych, którzy zostaną przyjęci do służby po wejściu w życie ustawy.

Oznacza to, że nowe rozwiązania objęłyby tylko tych żołnierzy, którzy przyjdą do wojska po 1 stycznia 1999 r. Wszyscy inni żołnierze podlegaliby dotychczasowym ustawom emerytalno-rentowym oraz wszystkim obowiązującym regułom. Na pewno nie oznacza to, że nie będzie wniosku mniejszości w tej sprawie. Jednak taką decyzję podjęła Komisja Nadzwyczajna. Jest to inne rozwiązanie, niż zaproponował rząd. Muszę powiedzieć, że ubolewam nad tym rozwiązaniem gdyż komplikuje sprawy.

Zwróć państwa uwagę tylko na trzy elementy, które odstają w systemach mundurowych na korzyść od systemów cywilnych. Są takie trzy kluczowe sprawy:

- **waloryzacja emerytur,**
- **możliwość łączenia pracy z emeryturą**
- **i prawo do przechodzenia na emeryturę po 15 latach służby.**

W tych trzech sprawach rozwiązania dla służb mundurowych są korzystniejsze niż w systemie cywilnym

Panie Marszałku.

Dotychczas ujawnione afery przy stanowieniu prawa to:

- medialna (*lub czasopisma*)
- biopaliwowa (*i inne rośliny*)

- hazardowa (wykreślenie dopłat).

Ale przed tymi aferami jest afera „mundurowa”, skrzętnie „zamiatana pod dywan” przez wszystkie organy państwa.

Pomijanie w szczególności **art. 1 ust. 2** ustawy z FUS, przepisu wyłączającego w dacie publikacji tekstu jednolitego ustawy wue, art. 186 ust.2 pkt. 1 ustawy z FUS przepisu intertemporalnego obowiązującego oraz wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 22 czerwca 1999 roku, sygn. akt K 5/99 dowodzi przestępstw urzędniczych w zмовie i porozumieniu przy publikacji tekstu jednolitego.

Z tych względów **wniosek o sprostowanie** tekstu jednolitego ustawy z 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin w brzmieniu ogłoszonym 18 stycznia 2002 roku (Dz.U.2002.108) **jest zasadny.**

Wiceprezes ds. Finansowych

Prezes Stowarzyszenia

Krzysztof Gregorczyk

Tomasz Gumienny